

Oh my god: Floris ende Blancefloer

De twee kinderen groeiden samen op.

Ze ontdekten samen alle plekjes in het paleis.

Ze keken hoe de zwaluwen aan en af vlogen en hun nesten bouwden onder de stenen krullen van de zuilen op de binnenplaats.

Ze verfristen zich samen aan de grote fontein die door acht leeuwen gedragen werd.

Ze speelden kat en muis op de dikke muren van het paleis.

Altijd waren ze samen.

Bijna altijd.

Als vanop de minaret gezang klonk, ging Floris naar de moskee zonder Blancefloer.

Hij kreeg les uit de Koran, het heilige boek van de Islam.

Blancefloer keek 's nachts stiekem met haar moeder in de Bijbel, het boek dat de koning verboden had.

Maar de volgende dag al, vertelden ze die prachtige verhalen aan elkaar door en al snel kenden ze beide boeken uit het hoofd.

En hun vriendschap werd alleen nog groter.

Iedereen begon te begrijpen dat zij écht samen hoorden.

De koningin zag het.

De bedienden fluisterden het tegen elkaar.

Tot in de stad sprak men over het koningspaartje.

Maar niemand durfde er iets over te zeggen aan de koning.

Op een dag verveelde de koning zich.

Hij wou zich voor een keertje wel eens bezighouden met zijn zoon.

De koning was erg benieuwd of Floris de lessen uit de Koran goed begrepen had.

'Floris, wat is de naam van de heilige profeet?' vroeg hij plots.

Het stormde in Floris' hoofd.

Als zijn vader dit vroeg, moest het antwoord uit de Koran komen.

Maar was het nu Mohammed, of Jezus?

(Floris en Blancefloer - Jo Roets/Paul Verrept - Clavis, 1999)